

Universitätsbibliothek Paderborn

Theologia Moralis, Seu Resolutio Casuum Conscientiæ

Juxta Sacram Scripturam, Canones, Et Sanctos Patres

Continens Tractatus de Sacramentis Pœnitentiæ & Extremæ Unctionis;
necnon varia summorum Pontificum Decreta, contra Moralis corruptæ
propositiones, & alia

Genet, François

Parisiis, 1703

Q. 3. Exemplum Christi Domini, qui introduxit in gloriam bonum lattonem,
uno eodemque die simul confessum latrocinia sua, qui peccatrici in
Evangelio pepercit, dicens, Remittuntur ei peccata multa, ...

urn:nbn:de:hbz:466:1-40817

Cardinalis
Nigronus.

In synodo
Faventina.

Demum Eminentissimus Cardinalis Nigronus, in accuratâ Synodo quam dum Ecclesiæ Faventinæ præerat Faventiæ celebravit, & approbantibus Eminentissimis Cardinalibus Carpineo, Casanata, & Marecotto, in prælaudante sacri Concilii Congregatione, in lucem Romæ edidit anno 1695. *Quia, inquit, non sine lacrymis intelligimus, Sacramenti Pœnitentiæ antidotum sæpè converti in animarum venenum, summoperè commendamus omnibus Confessariis, ut curandis recidivis sedulo incumbant, illis, etiamsi sint Sacerdotes, opportunè in aliud tempus absolutionem differendo, ut hac ratione pravos habitus exuerent, rebellesque animi affectus compelescere doceantur.*

Quest. 3. Exemplum Christi Domini, qui introduxit in gloriam bonum latronem, uno eodemque die simul confessum latrocinia sua; qui peccatrici in Evangelio perpercit, dicens Remittuntur ei peccata multa, quia dilexit multum; qui dixit mulieri adulteræ, Vade & noli amplius peccare: nulla prorsus imposita Pœnitentiâ; nonne videtur damnare duritiem Confessoriorum, qui peccatoribus absolutionem denegant, aut differunt, & opera Pœnitentiæ prius exigunt, quàm eos absolvant?

Resp. Huic difficultati facilè respondere possumus cum Yvone Carnotensi Episcopo. Questio, inquit, facile solvitur, si interni judicis animadversio, & humane fragilitatis consideratio diligentius attendatur. Per internum gemitum satisfit interno Judici: & idcirco indilata datur ab eo peccati remissio, cui manifesta est interna conversio; Ecclesia verò quia occulta cordis ignorat, non solvit ligatum, licet suscitatum, nisi de monumento elatum, id est, publicâ satisfactione purgatum.

Yvo Carno-
tens. Epist. 1.

His quoque exemplis omnibus à nobis relat-
tis cum Divo Bernardo respondere possumus,
ubi de bono latrone loquitur & de aliquibus
aliis peccatoribus in momento conversis: *Non
tam exemplum, quàm miraculum.*

Sanctus Augustinus etiam respondet difficul-
tati propositæ his verbis, *Quia plerumque do-
lor alterius cordis occultus est alteri, neque
in aliorum notitiam per verba, vel quacum-
que alia signa procedit, cum sit coram illo cui
dicitur: Gemitus meus à te non est abscondi-
tus, rectè constituuntur ab iis qui Ecclesia
presunt, tempora Pœnitentia, ut fiat etiam
satis Ecclesia in qua remittuntur peccata; ex-
tra eam quippè non remittuntur.*

Quæst. 4. Quomodo se gerere debet Con-
fessarius erga illos, qui, ut absolutionem post
peccatorum Confessionem consequantur, di-
cunt quod periclitaretur æterna eorum salus,
si repentinâ morte interim opprimerentur an-
tequam accepissent absolutionem?

Resp. Confessarius exponere debet pœnitenti,
primò, infelicem hunc casum posse difficilè
contingere; quoniam præter specialem curam,
quam Confessarius suscipere debet, pœniten-
tis, cui differt absolutionem, nullus est omni-
nò Sacerdos, qui non possit eum absolvere in
articulo mortis, ubi aliqua dederit doloris in-
dicia, licèt subitus morbi casus, eum impedi-
ret à repetendâ Confessione. Fiducia præterea
quam peccator de Deo debet concipere, ejus
timorem in spem bonam commutare debet,
considerando animam suam divinæ bonitati
esse concreditam; vitam mortemque suam,
non à casu, nec à fortunâ dependere: sed à
solâ voluntate supremi moderatoris, & ab
æternis ejus providentiæ Decretis: Si autem
divina bonitas eum in hoc mundo toleravit,

S. Berni. Ep.
8. ad Bru-
non.

S. Aug. de
Fide, Spe &
Charitate.
cap. 65.